

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 111
din 13.02.2008**

Dosar nr.: 468/2007

Petiția nr.: 8249/13.08.2007.

Petent: B M

Obiect: Modalitatea discriminatorie de organizare a unui concurs pentru ocuparea unor funcții de subofițer .

I.1. Numele, domiciliul petentului

I.1.1. B M cu domiciliul în

I.2. Numele și sediul reclamatului.

Inspectoratul pentru situații de urgență „Barbu Catargiu”, jud. Ialomița, cu sediul în Slobozia, str. Lacului, nr. 9, jud. Ialșomița.

Ministerul Internelor și Reformei Administrative cu sediul în București, P.ța Revoluției nr. 1A, sect.1.

II. Susținerile părților.

A. Petenta, B M , sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la următoarele aspecte:

1. În perioada iulie- august 2007 a participat la un concurs organizat de Inspectoratul pentru situații de urgență „Barbu Catargiu”, jud. Ialomița, conform Ordinului Inspectorului general al IGSU nr. 42.541 din 04.07.2007 privind organizarea și desfășurarea concursurilor pentru încadrarea posturilor de subofițer prevăzute pentru etapa a II a de profesionalizare a structurilor . Acest ordin a fost emis incomplet.
2. Pentru toate categoriile de candidați la posturile de subofițer (mai puțin cele de servant) s-au adoptat aceleași bareme și probe sportive, fără a se ține cont de sex sau vîrstă.
3. Prin modul în care a fost concepută tematica și bibliografia concursului s-a creat o diferențiere între candidații pentru posturile de servanți și conducători auto și cei care au candidat pentru celelalte posturi de subofițer, în sensul că pentru primele două categorii s-a prevăzut o tematică și o bibliografie formată din 19

puncte, respectiv din 7 acte normative, iar pentru ceilalți candidați tematica și bibliografia erau duble.

4. În raport de situația prezentată petenta solicită verificarea aspectelor prezentate.

B. Inspectoratul pentru situații de urgență „Barbu Catargiu”, jud. Ialomița prin adresa nr. 9246/04.09.2007 a precizat următoarele:

1. Unitatea respectiva a respectat prevederile cuprinse în Ordinul Inspectorului general al IGSU nr. 42.541 din 04.07.2007 privind organizarea și desfășurarea concursurilor pentru încadrarea posturilor de subofițer prevăzute pentru etapa a II a de profesionalizare a structurilor.

2. În raport de cauza respectivă este anexat în copie și răspunsul înaintat petentei la memoriul adresat inspectoratului.

C. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, prin adresa nr. 12.065/15.10.2007, a precizat următoarele:

1. Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, prevede că pot fi încadrați ca subofițeri persoanele care au promovat testele de aptitudini și îndeplinesc celelalte condiții stabilite prin ordin al miniștrilor sau șefilor instituțiilor componente ale sistemului de apărare națională...”

2. Modul de organizare al concursului a asigurat persoanelor de sex feminin dreptul de a activa în cadrul serviciilor de urgență profesionale.

3. Deoarece principala atribuție a fiecărui angajat, indiferent de vârstă, sex sau caracteristicile postului ocupat constau în limitarea consecințelor situațiilor de urgență, baremele la proba de evaluare a performanțelor fizice au fost nediferențiate.

4. Tematica și bibliografia de concurs au fost elaborate în raport cu cerințele posturilor scoase la concurs.

Având în vedere cele menționate se apreciază că în cauză sunt respectate prevederile art. 2 alin. 3 teza finală din OG nr. 137/2000, republicată, în sensul că practica inspectoratului este justificată obiectiv de un scop legitim și anume „asigurarea caracterului operațional al structurilor componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.”

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta apreciază că nu a beneficiat de un tratament diferențiat, în raport de specificația posturilor și de genul căreia aparține, în ceea ce privește susținerea probelor de concurs.

IV. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 8249 din 13.08.2007, formulată de petent, Colegiul Director prin citațiile nr. 9.963-9.965 din 17.10.2007 a citat părțile pentru data de 18 10 2007.

La data audierii s-a prezentat Inspectoratul județean Ialomița pentru situații de urgență Barbu Catargiu.

V. În drept,

Colegiul Director nu a analizat, în procesul de soluționare a petiției, aspectele care țin de legalitatea actelor emise de către Ministerul Internelor

și Reformei Administrative sau de către Inspectoratul general pentru situații de urgență .

Având în vedere :

Practica Curții Europene a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 si 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmarit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația

invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față petenta nu a fost supusă unui tratament diferențiat ci postura sa de candidat a trebuit să fie comensurată cu ajutorul criteriilor prestabilite.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

După cum nici petenta nu scoate în evidență un anumit criteriu care să fi stat la baza tratamentului discriminator nici Colegiul director nu identifică un astfel de criteriu.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare;

În cauza dedusă analizei sunt respectate prevederile art. 2 alin.3 teza finală din OG nr.137/2000, republicată, în sensul că practica inspectoratului este justificată obiectiv de un scop legitim și anume „asigurarea caracterului operațional al structurilor componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență. ”

Din această perspectivă toate categoriile de candidați, pentru ocuparea unor posturi vacante, trebuie să poată îndeplini atribuțiile specifice posturilor respective, fără diferențiere după vârstă sau sex.

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu. În cazul de față, criteriul vârstei nu a stat la baza măsurilor administrative adoptate de către conducerea societății SC Transmontana SRL.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în

condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori adrepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

În consecință, măsurile adoptate de către Ministerul Internelor și Reformei Administrative și de către Inspectoratul general pentru situații de urgență, referitoare la nedepartajarea probelor de concurs în funcție de vârstă sau gen, pentru ocuparea unor posturi vacante, nu are caracter discriminator.

Nu se poate reține vreo faptă în sarcina Ministerului Internelor și Reformei Administrative sau Inspectoratului general pentru situații de urgență, în raport de conținutul petiției și care să aibe caracter de tratament diferențiat față de petentă.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punct de vedere al legalității, activitatea acestora.

Având în vedere aspectele precizate mai sus Colegiul Director reține că, în cauza dedusă soluționării, nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei de discriminare, motiv pentru care va clasa dosarul.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate prin prezenta petiție nu au caracter discriminator potrivit Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite petentei și Ministerului Internelor și Reformei Administrative și Inspectoratului general pentru situații de urgență.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA-Membru

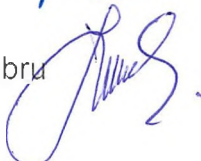
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA– Membru

TRUINEA ROXANA-Membru

Data redactării 22. febr. 2008

